

Άλλοι σε καβγά κι άλλοι μια χαρά

/ [Πεμπτούσια](#)

Image not found or type unknown

- Δικό μου είναι, μην τολμήσεις!

- Για τόλμα να τ' αγγίξεις και τα λέμε...

«Άχου, άχου, καβγάς... και τι καβγάς μάλιστα !»

Η κυρα-Μαριώ, με τη φουντωτή ουρά και τα σπιρτόζικα μάτια χάιδευε τα μουστάκια της με τα μπροστινά της πόδια και περίμενε κρυμμένη στις φυλλωσιές των θάμνων, στην είσοδο του ξέφωτου. Μπροστά της γινόταν ομηρικός καβγάς ανάμεσα στην αρκούδα Αρκτούρα και στο λιοντάρι, τον Λιονταρή. Κι ο λόγος του καβγά; Μα, το μικρό ελαφάκι που σπαρταρούσε ανάμεσά τους!

Πριν λίγη ώρα, καθώς έψαχναν για τροφή στο πυκνό δάσος, έφτασαν στο ξέφωτο κι αντίκρισαν το ελαφάκι, που μάλλον είχε χάσει τη μανούλα του και κοιτούσε σαστισμένο, μην ξέροντας ποιο μονοπάτι να πάρει. Πρώτη όρμησε η Αρκτούρα, η καφετιά αρκούδα, και τράβηξε από την ουρά το άμοιρο ελαφάκι. Σαν επιδέξιος

ακροβάτης όμως ο Λιονταρής, το χρυσαφένιο λιοντάρι, έκανε ένα μακροβούτι στον αέρα και βρέθηκε σκαρφαλωμένος στην πλάτη του μικρού ελαφιού. Τσακωμός φοβερός ξεκίνησε...

- Ποπό! δαγκανιά ο Λιονταρής! Οχ, οχ, η Αρκτούρα τον ξέσκισε με τα νύχια της!

Η κυρά μας η Μαριώ, η πονήρω φουντονούρα αλεπού, περίμενε με περισσή χαρά το τέλος του καβγά. Και δεν είχε άδικο, γιατί, αφού οι δυο πεινασμένοι διεκδικητές πάλεψαν με την ψυχή τους για το κακόμοιρο το ελαφάκι, που το ήθελε ο καθένας για τον εαυτό του, έπεσαν κάτω μισοπεθαμένοι από τις πληγές τους και δεν κουνούσαν μήτε νύχι πια.

- Γεια σας σύντροφοι, καλή ανάρρωση, φώναξε κοροϊδευτικά η αλεπού μας αρπάζοντας το ελαφάκι απ' ανάμεσά τους και το κράτησε σφιχτά μέσα στα δόντια της!

- Μα τι κουτοί που είμαστε! Σκοτωθήκαμε μεταξύ μας, για να χορτάσει η αλεπού!

Το λιοντάρι ψιθύρισε ξέπνοα και η αρκούδα μας μόλις που κατάφερε να ψελλίσει:

- **Αχ, όταν καβγαδίζουν και σκοτώνονται δυο, κερδίζει ο τρίτος!**

Άκουσε τον μύθο

%mythos_kabgas%

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Μαρία Σαββοπούλου